

ærede Forsvarsminister, der jo er Medlem af en Regering, der ikke sympatiserer med den Afrustningstanke, som det ærede Medlem var Talsmand for, Ministeriets Forslag tilbage. Det ærede Medlem optog det saa, men dermed er jo den alvorlige Del af Festen forbi, om jeg saa maa sige, og det havde det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds jo ogsaa aabent Øje for, idet han før udtalte, at det var egentlig overflødigt at sige mere om denne Sag — det ærede Medlem sagde for Resten ikke saa lidt i Forvejen —, for det vilde kun blive en Komædie. Jeg har ikke fundet Anledning til at optræde som Medaktør i denne Komædie, men har kun villet gøre disse Bemærkninger for at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at der fra mit Partis Side er givet det nødvendige Indlæg i denne Sag, den Gang det var Tid at tale, den Gang der var Alvor i Sagen.

Forsvarsministeren (Brorsen): Ved at høre paa den radikale og den socialdemokratiske Ordfører i Dag har jeg nærmest faaet Indtrykket af, at de egentlig var noget forbavsede over, at jeg overhovedet vilde sige noget videre om det Forslag, de her staaar som Forslagsstillere af. En saadan Stilling kan jeg ikke rigtig forstaa. Nej, hvis det foreliggende Forslag var blevet fuldstændig forbigaaet af Forsvarsministeren, havde der været større Grund til at rette Bebrejdelse mod mig. Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler, naar han sagde, at dette var nærmest som en Komædie. Ganske vist var denne Udtalelse et Citat. Men det kan man dog ikke sige. Der er rigtignok ikke Spor af Sandsynlighed for, at det foreliggende Lovforslag kan faa Tilslutning af et Flertal i Rigsdagen for Tiden, men Spørgsmaalet er alligevel i allerhøjeste Grad alvorligt. Vi ved jo nemlig, at der baade i Folketing og Landsting er meget betydelige Mindretal, der hvad Øjeblik det skal være er villige til at gaa ind for dette Forslag. Og selv om det altsaa ikke kan gennemføres i Øjeblikket, ved man naturligvis ikke, hvad der kan ske i kommende Tider. Jeg afbrød den ærede Ordfører for det radikale Parti (Veistrup), da han begyndte at tale om, at jeg havde vist mig forhandlingsvillig med Hensyn til det foreliggende Lovforslag,

thi det har jeg aldeles ikke gjort. Jeg har netop sagt, at det har et Indhold, som jeg aldeles ikke kan godkende, og derfor vilde jeg anmode om, at man til sin Tid stemte imod Lovforslaget, naar det kom til den afgørende Afstemning her i Tinget. Den ærede Ordfører for det radikale Parti kommer undertiden med lidt mærkelige Udtalelser, især naar han skal citere, hvad andre har sagt. Han citerede f. Eks. mig saaledes, at jeg skulde have udtalt, at dette var et raadent Forlig. Jeg vil anmode det ærede Medlem om at være lidt mere opmærksom, naar andre taler, og han vil citere dem bagefter, for jeg tror ikke, det skyldes Tungnemhed. Jeg har sagt, at efter almindelig politisk Sprogbrug, som vi kender den fra Folketinget, vilde de to Oppositionspartier, hvis andre politiske Partier havde indgaaet et lignende Forlig med hinanden, have kaldt det for et raadent Forlig. Det var det, jeg sagde, og det er noget ganske andet. Det kunde aldrig falde mig ind at kalde dette Lovforslag for et raadent Forlig. Men paa den Maade behandler de Herrer i Oppositionen os, naar vi sammen med andre Partier har afsluttet Overenskomst eller Forlig, og jeg vilde blot her konfrontere de Herrer med deres egne Udtalelser.

Det kom saa frem i den radikale Ordførers Tale, at de Herrer ikke vil noget Forsvar. Maa jeg saa spørge: Hvad skal Kanonerne bruges til, kunde man saa ikke nøjes med almindelige Rekylgeværer? De kan ogsaa skyde. Maa vi ikke faa en Forklaring paa dette? Denne Udtalelse er ogsaa rettet til det kvindelige Medlem af det radikale Parti, som før havde Ordet. De vil jo alligevel opretholde et militært Korps, for her er baade Tale om Infanteri, Artilleri, Undervandsbaade og Torpedobaade, og derer heller ingen Tvivl om, at det kan komme til at drejesig om Menneskeliv. Derfor synes jeg, vi maa have en nærmere Forklaring. Vi maa gaa ud fra, at det Korps, der her er foreslaaet, lige saa godt som det, vi nu har, kan komme i Kamp. Jeg vil antage, at det vil gaa paa samme Maade, som da vi her i Landet havde en radikal Forsvarsminister; da fremkom der ingen Modsigelse, da den kommanderende indenfor Flaaden udtalte, at man maatte forsvare sig med alle til Raadighed staaende Midler — det vilde